

mig at være noget modstridende. Dernæst kan man ikke negte, at der er en Indvending imod disse tidt omtalt Skibsinspektører, som strax maa springe i Dinene, og det er den: hvad skulle disse Menneſter, bestille uden at gjøre sig Forretninger? Man taler ſaa meget om, at Procuratorerne lave sig Forretninger, men naar man har disse Skibsinspektører liggende ledige i de lange Wintermaaneder, hvad Andet ſkulle de ſaa gjøre end at lave sig Forretninger, de ſaae Diæter med det Samme, og det viſer jo altid en vis Virksomhed. Det er et Beviſ for, at hele denne Inſtitution viſtnok ikke er ganſte fund, og ſelv om de nu ogſaa møde med den bedſte Villie af Berden, kan man dog ikke negte, at diſe 3 Skibsinspektørers eiendommelige perſonlige Opfattelſe vil komme til at spille en ganſte mærkelig Rolle og blive langt mere forſtjellig, end Opfattelſen vilde blive, naar Systemet blev det, at Dommeren ſørſt ſætter ſig i Bevægelse, efter indgaaet Klage eller efter egen Drift, og ſaa paa ethvert Sted ſørger for, at der kommer tilbørlig Sagskundſkab tilſtede; ſaa ſtaar man der ſom i alle Retsſager, og da har man en Garanti for, at de Tilfælde, hvor det vil blive paaantet, at et Skib er uſedygtigt, ganſte ſikkert ikke ville indtræffe hver Dag. Vil man heroverfor gjøre gjældende, at det vil maaſte indtræffe for ſjældent, at Dyrigheden vil ſaae Die for den Slags Ting, ſaa gives der vel ogſaa Palliativer mod det. Efter hvad jeg har udtalt, ſkal jeg erkjende, at jeg bærer mig for den ſmukke Lante i Lovforlaget og gjerne vil være med til at ſtemme for Loven i en endelig Skikkelse; men jeg mener, at trods den ſtarke Reviſion, Lovforlaget har ſaaet i Landsthinget, trænger det dog til en ny gjenemgaaende ſarpling, ſom det vel ogſaa vil ſaae formentlig i et Udvalg.

Sviid: Dette, at lade raadne Skibe ſige op, lade dem aſſurere og gaa ud paa Søen for at forliſe, medens Rhederen ſtikker Aſſurancen i ſin Lomme uden Henſyn til de Menneſkeliv, der gaa tabt, er en Sag, ſom Samfundet maa kræve Forholdsregler imod. Det anſer jeg for en given Ting. Naar imidlertid et Forſlag herom ligger for her i den Affattelse, ſom det foreliggende har, tror jeg vigtigſt, man ſørſt ſkulde ſtille det Spørgsmaal, om man har Dplyſning om, at et ſaadant Forſlag er nødvendigt, og dernæſt om Forſlaget er affattet ſaaledes, at man kan være overbevist om, at det ikke gjør mere Skade end Gavn. Efter de Exempler, man har fra England, hvor det har viiſt ſig, at Forholdene paa dette Omraade ganſte viſt vare ſaa graverende, at det var nødvendigt at foretage noget Uvordigt, og efter at man herhjemme paa andre Omraader har ſet et Princip gjøre ſig gjældende, hvorefter det er Formaalet at tjene Penge uden Henſyn til, paa hvilken Maade de tjeneſ, og efter at man i Pres-

ſen har ſet fremhøve adſkillige Exempler paa, at ſaadanne Skibe, ſom jeg nævnte før, ere gaaede over Søen, tror jeg nok, man vil kunne fatte, at der er reift ogſaa med Henſyn til dette Spørgsmaal en temmelig ſtærk Bevægelse herhjemme; men man maa ubetinget ſige, at videre er man ikke kommen. Vi have ikke her liggende for os Dplyſninger, der berettigt og ſaadant Lovforſlags Vedtagelſe. Vi have Dplyſninger om, at der er ſket ſaa og ſaamange Forlis, men om hvor ſtort et Procentantal af hele vor Handelsflåde det er i Sammenligning med andre Landes, om Grundene til Forlis, om Skibets Tilſtand, Belæſtning og Bemanding har man ingen Dplyſning. Jeg ſer derfor ikke rettere, end at det er fuldſtændigt rigtig, hvad Kommiſſionen, ſom var nedſat, for at gjøre det foreløbige Arbejde til dette Lovforſlag, gjorde. Denne Kommiſſion lagde nemlig denne Sag tilſide og tog fat paa Spørgsmaalet om Underſøgelse af Spulykker, thi derved vilde man komme i Beſiddelſe af Dplyſninger, hvorpaa man kunde grunde dette Lovforſlag. Kommiſſionen oplyſte, at den ſtrax ſaae, at i England var en lignende Lov given, ſtøttet til en omfattende Søforliſelovgivning og ſtøttet til Underſøgelſer iſølge Lov om Underſøgelse af Spulykker, derfor kunde England gaa til en lignende Lov; der forelaa Dplyſninger om, at af de Forlis, der vare ſkede i de ſidſte 10 Aar, vare de to Fjertedelſe foregaaede under ingenlunde farefuldt Veirigt. Det var fuldſtændigt faktiſt oplyſt, at Skibene vare i en ſaadan Tilſtand og Belæſtningen ſaadan, at Skibet kun kunde gaae over Søen i godt Veir. Hvis man havde ſaadanne Dplyſninger foreliggende her, vilde jeg tro, at man kunde gaae til et Lovforſlag ſom det, her foreligger. Dertil maa man erindre, at i England er Stemningen nu, efter at Loven har virket i flere Aar, den, at ſaavel Regjeringen ſom den offentlige Mening, ſtøttet paa vedkommende Kommiſſions Udtalelſer, ſiger, at de lode ſig drive videre frem, end det var foreneligt med fornødent Overlæg. Her vil jeg ogſaa minde om, at ſelv den engeliſke Lov giver langt ſtørre Sikkring for vedkommende Rheder mod, at der foretages en urigtig Beſigtigelſe, eller at der afgives en urigtig Dom over vedkommende Skib. Iſølge den engeliſke Lov har Rhederen Ret til at vælge et Medlem af Beſigtigelſekommiſſionen, og Skibſøreren Ret til at vælge en Mand til at ledſage Synet. Man har alſaa der Sikkerhed for, at Beſigtigelſekommiſſionen ſaar Dplyſninger af Folk, der ere fuldſtændigt beſkjendte med vedkommende Skib. Naar man nu ſpørger, om vi dog Intet have gjort her for Sikkring af Skibenes Tilſtand, vide vi jo, at der ved Loven af 24de Marts 1875 er indført Eilsyn med Dampſkibe, og Ingen vil ſikkert modſige, at der idetmindſte med Paſſagerdampſkibe er fuldſtændigt tilfredsſtillende Eilsyn. Dernæſt have vi Loven af